

Maria Górecka, Olena Prus

Świątniki, gm. Sobótka, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 71-72

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZARBIA, gm. Skalbierz
woj. kieleckie
Stanowisko I

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Baczyńska.
Finansował WKZ w Kielcach przez Urząd Gminy
i Miasta Skalbierz. Pierwszy sezon badań.
Osada kultury mierzanowickiej, osada wczesno-
średniowieczna, ślady osadnictwa okresu wpły-
wów rzymskich i lateńskiego.

Stanowisko leży w obrębie zachodniomałopolskiego płata lessów, zajmując kilkuhektarową powierzchnię stoków niewielkiego wzniesienia, łagodnie schodzących w stronę doliny zalewowej Potoku Rosiejowskiego. W celu rozpoznania całego stanowiska założono trzy wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 2,5 ara. Wykop I o powierzchni 0,5 ara zlokalizowano na południowym skłonie wzniesienia, nieco powyżej doliny zalewowej. Natrafiono tam na bardzo grubą warstwę akumulacyjną o miąższości około 120 cm. W warstwę tą wkopana była chata 1, którą na podstawie dwóch grzebieni kościanych i fragmentów ceramiki datować można na okres wczesnośredniowieczny, X-XII w. Na poziomie 130 cm zaobserwowano zarys chaty 2 z paleniskiem i śladami po słupach. Na podstawie ceramiki należy datować ją na VII-VIII w. n. e. /wczesne średniowiecze/. Na głębokości 140 cm zaobserwowano zarys chaty 3, którą należy wiązać z późnym okresem rzymskim. Poniżej tej chaty do głębokości 310 cm wystąpiły jamy o charakterze gospodarczym z materiałem z okresu rzymskiego i lateńskiego.

Wykop II o powierzchni 1 ara założono na południowym skłonie wzniesienia, powyżej wykopu I. Nie zaobserwowano w nim żadnych obiektów archeologicznych, tylko dwie warstwy kulturowe /wczesnośredniowieczne/, które można wyróżnić w obrębie akumulacji. Jedna z zaobserwowanych warstw wystąpiła na głębokości 140-180 cm, druga zaś 240-260 cm. W ich obrębie wystąpił dość liczny materiał archeologiczny: fragmenty ceramiki, kości zwierzęce, polepa.

Wykop III o powierzchni 1 ara założono na kulminacji wzniesienia. Odsłonięto w jego obrębie 12 obiektów archeologicznych /jam/ zawierających niewielką ilość materiału, głównie kości zwierzęce, fragmenty ceramiki, sporadycznie - narzędzia krzemienne i kościane. Jamy miały kształt trapezowaty o głębokości 100-230 cm.

Na podstawie wydobytego materiału należy te obiekty wiązać z kulturą mierzanowicką.

ŚWIĄTNIKI, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

Muzeum Ślązańskie w Sobótce
Oddział Muzeum Archeologicz-
nego we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Maria Górecka przy współudziale mgr Oleny Prus. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne i szkieletowe z II/III okresu epoki brązu, obiekty osadnicze z epoki neolitu i okresu lateńskiego.

Badaniami objęto obszar o łącznej powierzchni 1,5 ara. Odsłonięto osiem grobów ciałopalnych, w tym 3 wyposażone w przedmioty brązowe: groty, szpile, fragmenty drutu brązowego, pozwalające datować je na przełom II-III okresu epoki brązu oraz jeden grób szkieletowy. Ponadto w trakcie badań uzyskano 9 obiektów osadniczych, które łączyć należy z epoką neolitu i okresem lateńskim.

Badania będą kontynuowane.

SWIECIECHÓW
woj. tarnobrzeskie
Stanowiska I, II, III

Uniwersytet im. Marii
Sklodowskiej-Curie
Zakład Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła Joanna Kociuba pod kierunkiem doc. dr Jana Gurby. Finansował UMCS w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

W czasie badań powierzchniowych zdjęcia archeologicznego kraju w ramach akcji "WISŁA" stwierdzono dalsze zagrożenie cmentarzysk kultury łużyckiej. Podjęto badania ratownicze w obrębie 3 stanowisk, znajdujących się w północnej części wsi, na wydmach piaszczystych, wznoszących się ponad krawędź doliny Wisły.

Stanowisko I. Odkryto łącznie 70 grobów ciałopalnych w postaci popielnic, przykrytych misami, odwróconymi do góry dnem. Przy kilku grobach stwierdzono obstawę kamienną /?/, w 3 grobach - przystawki. Do chwili obecnej nie badano zawartości popielnic; w pięciu uszkodzonych naczyniach między przepalonymi kośćmi znaleziono skręty z brązowego drutu. Na cmentarzysku eksplorowano również jamę, której wypełniako tworzyła przepalona ziemia z zawartością węgla drzewnych, polepy glinianej oraz fragmentów ceramiki. Znaleziono także toporek wykonany z wapienia, z niedowierconym otworem.

Stanowisko II. W czasie badań odkryto ułamki naczyń oraz krzemienne sierp i fragment zniszczonej siekierki.

Stanowisko III. Odkryto tu jedynie ułamki naczyń i przepalone kości ze zniszczonych grobów.

Uzyskana na wszystkich stanowiskach ceramika należy do grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej i jest datowana na przełom V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego. Materiał do czasu opracowania złożono w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.